

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Oboer/62/2015
Identifikačné číslo spisu:	2309220517
Dátum vydania rozhodnutia:	29.01.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:2309220517.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti povinnému: G. L., nar. XX. E. XXXX, bytom G., o vymoženie 258,91 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 5Er/971/2009, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoE/355/2013-60 zo dňa 28. februára 2014 a o návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania, takto

rozhodol:

- I. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .
- II. Dovolanie oprávneného o d m i e t a .
- III. Povinnému náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Okresný súd Galanta uznesením č. k. 5Er/971/2009-17 zo dňa 19. 06. 2013 exekúciu zastavil s poukazom na ustanovenie § 57 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok), v spojení s § 45 ods. 1, 2, 3 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov. Súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal. Konštatoval, že exekučným titulom v prejednávanej veci je rozhodcovský rozsudok označený v žiadosti súdneho exekútora. Uviedol, že v danom prípade bola medzi účastníkmi uzatvorená zmluva o úvere, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu, kde oprávnený je dodávateľom a povinný spotrebiteľom. V nej dojednaná rozhodcovská doložka bola spotrebiteľovi nanútená, neprimerane zvýhodnila dodávateľa a povinného zbavila reálnej možnosti ochrany práv pred všeobecným súdom. Predmetnú doložku považoval súd prvého stupňa za neprijateľnú a v dôsledku toho za neplatnú (§ 53 ods. 1 až ods. 5 Občianskeho zákonníka). Nakoľko neprijateľná rozhodcovská doložka sa prieči dobrým mravom a výkon práv a povinností z takejto doložky odporuje dobrým mravom, preto v danej veci boli splnené podmienky na zastavenie exekúcie.

Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 11CoE/355/2013-60 zo dňa 28. 02. 2014 uznesenie súdu prvého

stupňa v časti zastavenia exekúcie podľa ustanovenia § 219 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), zaoberajúc sa odvolacími námietkami oprávneného, ako vecne správne potvrdil. Stotožnil sa s názorom súdu prvého stupňa, že rozhodcovská doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá je neplatná. Keďže medzi zmluvnými stranami nebola platne uzavretá rozhodcovská zmluva, nebola ani založená právomoc rozhodcovského súdu v danej veci konať a rozhodnúť. Uzavrel, že ak je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok rozhodcu alebo rozhodcovského súdu, ktorý svoju právomoc odvodzoval z neprijateľnej rozhodcovskej zmluvy, súd v celom rozsahu exekúciu zastaví. Ďalším výrokom zamietol návrh oprávneného na prerušenie konania § 109 ods. 1 písm. b/ a písm. c/ O. s. p., nakoľko odvolací súd nezistil dôvod pre prerušenie konania s potrebou obrátiť sa s navrhovanými predbežnými otázkami oprávneného na Súdny dvor EÚ, ako ani žiadne dôvody na prerušenie konania a postúpenie veci Ústavnému súdu Slovenskej republiky na zaujatie stanoviska.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal oprávnený dovolanie, v ktorom uviedol, že súdy rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O. s. p.), ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 písm. b/ O. s. p.), že súdy konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O. s. p.), že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O. s. p.), oprávnenému odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.), v konaní sa dopustili inej vady konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), pretože nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie a napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Dôvody bližšie špecifikoval v rozsiahlom dovolaní. Žiadal, uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Zároveň žiadal dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a Súdnemu dvoru Európskej únie predložiť ňou špecifikované prejudiciálne otázky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd SR“), ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 vetou druhou O. s. p. bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť podľa ustanovenia § 243b ods. 5 O. s. p., v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p..

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť, predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom - viď konania vedené na Najvyššom súde SR pod sp. zn. 4Cdo/304/2012, 4Cdo/319/2012, 6Cdo/414/2012, 4Oboer/56/2013, 4Oboer/214/2013, 4OboE/54/2013, 4Oboer/216/2013, 4OboE/62/2014, 4Oboer/2/2014, 4OboE/2/2014, 4Oboer/26/2014, 4OboE/14/2014, 4Oboer/194/2014, 4OboE/112/2014, 1Oboer/285/2014, 1OboE/154/2014, 1Oboer/291/2014, 1OboE/159/2014, 3ECdo/105/2014, 3CoE/61/2014, 8ECdo/152/2014, 8CoE/85/2014, 8ECdo/160/2014, 8CoE/90/2014, 8ECdo/205/2014, 8CoE/119/2014, 7ECdo/250/2013, 7CoE/84/2013, 2ECdo/268/2014, 2CoE/177/2014, 7ECdo/251/2014, 7CoE/158/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (ako aj v ďalších konaniach iných senátov obchodnoprávneho, aj občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR, týkajúcich sa skutkovo a právne obdobných právnych vecí, v ktorých ten istý oprávnený vystupoval v procesnom postavení dovolateľa), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne, a to tak k zamietnutiu návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania ako aj vo vzťahu k odmietnutiu dovolania oprávneného. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. (v znení účinnom od 01. 01. 2015) dovolací súd už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd SR podľa § 243b ods. 5 O. s. p., v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 a § 142 ods. 1 O. s. p..

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.